

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Et Besøg

Citation: Fibiger, Mathilde: ""Et Besøg"", i Fibiger, Mathilde: "*Et Besøg*", 1851, s. 24.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-fibiger02val-shoot-idm139950813943856/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: "Et Besøg"

Vilke Du endnu, Cecilie, *) blive ved den Forudsætning, „at min saakaldte Idee hver Dag skal tage i Realitet og Betydning.“ Da troe mig, som dog her taler af Erfaring: „Nei, den har ikke tabt i Betydning, men vundet uendeligt, alt som mit Begreb om den klareres. Det er mig, der har tabt i Betydning i min egen Forestilling efterhaanden som jeg blev mig dens umaadelige Storhed bevidst! Jeg svimer ved Tanken om Ideen, og føler snart min Afmagt til at fatte den — men kunde jeg, vilde jeg ønske den mindre, for selv at forekomme mig større i Forhold til den? Hvor maatte dens Storhed knuse mig!

Paa samme Tid som Pluraliteten lader haant om Forstanden i Almindelighed, naar den nævnes i Modsetning til Hjertet, og fordømmer den aldeles, naar Talsen er om en Andens Forstand i Særdeleshed, have de dog stor Respekt for deres egen, og udtale ikke gjerne de fire — desværre ofte anvendelige Ord: Det forstaaer jeg ikke. Ikke nok med at det ene Menneske taler om det andet, som om de kunde gaar ind og ud af hinanden med Træf, ikke alene dommer om deres Handlinger, men om Motiverne, ikke alene om deres Ord, men om hvad de formenes at tænke — selv ligeoverfor det Guddommelige ville de gjerne have en Slags Mening, om de end aldrig tænke derover, selv her genere de sig

*) See „nogle Blade til Clara Raphael fra Cecilie“.